

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **CAFÉ PANA V, spol. s r.o.**, IČO 038 65 363
se sídlem Ve Smyčce 2445/19, 400 11 Ústí nad Labem

zastoupen JUDr. Karlem Vlčkem, Ph.D., advokátem
se sídlem Malátova 633/12, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 - Bubeneč

za účasti: **mamacoffee s.r.o.**, IČO 283 64 601
se sídlem Osmého listopadu 463/48, 169 00 Praha 6 – Břevnov

zastoupena Mgr. Kamilou Seberovou, advokátkou
se sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 23. 4. 2018
zn. sp. O-531962, č. j. O-531962/D18018189/2018/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 16. 1.

2018 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky v provedení zn. sp. O-531962 pro následující výrobky a služby:

(30) káva, čaj, kakao a kávové náhražky, zmrzlina, cukr;

(32) piva, minerální vody, šumové nápoje a jiné nealkoholické nápoje a šťávy ovocné, sirupy a jiné přípravky k zhotovování nápojů;

(33) alkoholické nápoje;

(43) služby zajišťování stravování a nápoje, dočasné ubytování;

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že prvostupňovým rozhodnutím Úřad vyhověl námitkám osoby zúčastněné na řízení podaným podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále též „zákon o ochranných známkách“ či „ZOZ“) a zamítl přihlášku kombinovaného označení zn. sp. O-531962 (dále též „přihlašované označení“ či „přihlašovaná OZ“) v celém rozsahu. Učinil tak z důvodu pravděpodobnosti záměny mezi napadeným označením a namítanou ochrannou známkou osoby zúčastněné na řízení (dále též „OZŘ“), a to mezinárodní slovní grafickou ochrannou

známkou č. 331196 **mamacoffee** káva s příběhem (dále též „namítaná OZ“), vyplývající z vizuální, fonetické, sémantické a celkové podobnosti označení a ze shodnosti nebo podobnosti přihlašovaných s výrobky a službami zapsanými pro namítanou OZ. Proti rozhodnutí Úřadu uplatnil žalobce rozklad, směřující proti výroku Úřadu o nezapsání přihlášky přihlašovaného označení, kdy měl za to, že přihlašované označení splňuje podmínky pro zápis do rejstříku z důvodů, které jsou obdobné, jako v podané žalobě. Žalovaný se s argumentací žalobce vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí, kde posouzení Úřadu přisvědčil.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě stručně popsal dosavadní průběh řízení, vyslovil nesouhlas s názorem žalovaného, že přihlašovaná OZ je zaměnitelná s namítanou OZ, neboť vykazuje znaky podobnosti s ní, a proti žalobou napadenému rozhodnutí vznesl tři námitky.
4. *První námitka* směřovala proti posouzení zaměnitelnosti přihlašované OZ z hlediska vizuálního. Žalobce se neztotožnil s názorem žalovaného, že je z hlediska zaměnitelnosti třeba posuzovat zejména slovní prvky a skutečnost, zda jsou vizuálně shodné nebo podobné. Podle názoru žalobce již samotný pojem vizuální hledisko znamená, že by měla být hodnocena zejména vizuální stránka ochranné známky, tedy její celkový vzhled a jeho působení na spotřebitele, nikoli slovní prvky. Žalobce má za to, že je více než zřejmé, že se přihlašovaná OZ a namítaná OZ natolik vizuálně odlišují, že je i běžný spotřebitel na první pohled rozliší. Žalobce dále uvedl, že není pravdou, že by grafické elementy přihlašované OZ neměly zásadní vliv na paměť spotřebitele, jak tvrdil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalobce naopak považuje grafické elementy za to první, co spotřebitel na ochranné známce vnímá, a co proto činí přihlašovanou OZ nezaměnitelnou a jedinečnou.

Žalobce také žalovanému vyčetl, že při rozhodování nevzal v potaz, že ve srovnání s namítanou OZ je grafické provedení přihlašované OZ odlišné, a tím pádem s namítanou OZ nezaměnitelné.

5. Ve *druhé námitce* žalobce vyjádřil názor, že posouzení zaměnitelnosti přihlašované OZ z fonetického hlediska obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí neodpovídá skutečnosti. Žalobce uvedl, že písmeno „S“ které v přihlašované OZ rozděluje slova „mamma“ a „coffee“, je významným fonetickým prvkem, vylučující zaměnitelnost s jinou ochrannou známkou. Fonetickou odlišnost od ostatních ochranných známek dle žalobce dále podporuje přestávka mezi slovy.
6. *Třetí námitkou* se žalobce vymezil proti tvrzení žalovaného, že dovětky ochranné známky nejsou pro přihlašovanou a namítanou známku rozhodující, neboť nebudou běžným spotřebitelem vnímány. Žalobce upozornil na skutečnost, že každá ochranná známka má být vnímána a posuzována jako celek, bez ohledu na případné odlišné velikosti částí textu. Žalovaný se proto dle žalobce měl zaměřit při posuzování přihlašované OZ na veškerá slova, tím, že tak neučinil, poškodil žalobce a jeho přihlašovanou OZ. Žalobce se dále neztotožnil s vypořádáním rozkladové námitky návaznosti přihlašované OZ na ochrannou známku č. 363512 (*pozn. soudu: v podobě* , jejíž existenci lze dle žalobce též prokázat nezaměnitelnost přihlašované OZ.
7. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí Úřadu zrušil.

III. Vyjádření žalované

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitky odpovídají námitkám rozkladovým, s nimiž se dle svého názoru řádně vypořádal. Žalovaný proto argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí k závěru o podobnosti přihlašované OZ a přihlašované OZ.
9. K první žalobní námitce žalovaný uvedl, že argumentace žalobce, v námitce uvedená, neodpovídá obsahu rozhodnutí a nemůže obstát. Žalovaný setrval na tom, že dominantním prvkem přihlašované ochranné známky s určující rolí jsou slovní prvky „MAMMA’S“ a „COFFEE“, přihlašovaná OZ se proto od namítané OZ odlišují pouze rozdělením slov, zdvojeným „M“ a přidaným znakem „S“. Žalovaný znovu zopakoval, že obrazové prvky „šálek horké kávy“ a „kávová zrnka“ mají dle jeho názoru pouze roli dekorativní, spotřebitel je nebude vnímat jako první a neuchová si je v paměti jako nejsilnější vjem. Žalovaný k těmto obrazovým prvkům poznamenal, že přesto, že nemají v namítané OZ vizuální ekvivalent, nejsou způsobilé vyloučit vizuální podobnost označení založenou na slovních prvcích. Dle žalovaného je rozlišení dominantních prvků od dalších prvků zcela zásadní, neboť spotřebitel při setkání s ochrannou známkou před sebou zpravidla nemá obě ochranné známky, stejně tak nemá v paměti ani jejich dokonalý obraz, ale pouze právě výraznější a dominantní prvky. Žalovaný setrval též na svém závěru, že kulatý tvar přihlašované OZ není natolik originálním a specifickým vyobrazením, aby se podle něj spotřebitelé na trhu s příslušnými výrobky a službami orientovali. Žalovaný k tomu poznamenal, že nelze předpokládat, že průměrný spotřebitel, kterým je v tomto případě především konzument kávy, nebude schopen přečíst text přihlašované OZ a bude se orientovat podle tvaru označení.
10. Žalovaný nesouhlasil ani s druhou a třetí žalobní námitkou, k nimž nejprve uvedl, že sytavka, která se vyskytuje uprostřed přihlašované OZ při vyslovení či vyslechnutí celého označení v běžné situaci na trhu i zaniknout. Podle žalovaného není významná pro

odlišení přihlašované a namítané OZ ani přestávka, kterou podle tvrzení žalobce průměrný spotřebitel udělá při vyslovení přihlašované OZ. Žalovaný má za to, že pokud tuto přestávku průměrný spotřebitel vůbec učiní, její délka bude téměř nepostřehnutelná. Žalovaný dále nesouhlasil ani s námitkou žalobce, že porovnávání označení neposuzoval jako celek, když nevzal v potaz jejich dovětky. Žalovaný trval na tom, že spotřebitel tyto dovětky ani nevysloví a vybere si podle dominantního prvku, jak již uvedl v žalobou napadeném rozhodnutí. Nakonec se žalovaný vyslovil proti tvrzení žalobce, že žalovaný při svém rozhodování nevzal v potaz již zapsanou OZ č. 363512. Žalovaný k tomu zdůraznil, že předmětem v daném řízení je přihlašované označení, neboť právě to bylo napadeno námitkami. Existence jiné ochranné známky přihlašovatele nemůže posouzení přihlašované OZ nijak ovlivnit, neboť je zkoumáno, zda může přihlašovaná OZ v případě zápisu do rejstříku zasáhnout do uplatněných starších práv namítajícího, který v rámci svého oprávnění vymezil předmět řízení podáním námitek podle zákona č. 441/2003 Sb.

11. Žalovaný shrnul, že podobnost přihlašované OZ byla shledána jak z hlediska vizuálního, tak fonetického a žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

12. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.). Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se k nařízení jednání nevyjádřil. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť tyto jsou součástí spisového materiálu, z něhož soud při rozhodování vychází, jejich provedení by tudíž bylo nadbytečné.
13. Žaloba **není důvodná**.
14. Podstatou sporu je posouzení, zda Úřad a žalovaný zamítly přihlašovanou ochrannou známku žalobce v souladu se zákonem, či nikoli.
15. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
16. Podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ v rozhodném znění *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,*
17. Soud o žalobě uvažil takto:
18. Soud předně uvádí, že mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil podklady, ze kterých Úřad a žalovaný při rozhodování o přihlašované ochranné známce žalobce vycházely. Z nich vyplývá, že žalobce přihlásil

danou ochrannou známku v provedení pro výrobky a služby ve třídách 30, 32, 33 a 43, které se ukázaly být kolidujícími se starší namítanou ochrannou známkou OZŘ

v provedení **mamacoffee**
káva s příběhem, zapsanou pro výrobky a služby ve třídách 30, 41 a 43. Žalobce podanou žalobou brojil proti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů

z obdobných důvodů jako v podaném rozkladu, který žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl.

19. Soud přezkoumal zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení s předcházejícím rozhodnutím Úřadu, přičemž na ně v souladu s ustálenou judikaturou nahlížel jako na jeden celek, a došel k závěru, že obě rozhodnutí byla vydána zcela v souladu se zákonem, jsou dostatečně odůvodněná, určitá a srozumitelná. Soud se ztotožňuje se závěrem Úřadu a žalovaného v rozhodnutích obsaženým, neboť oba správní orgány provedly posouzení porovnávaných označení v souladu s § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ po podání námitek ze strany OZŘ a právem shledaly důvody pro vyhovění těmto námitkám. Oba správní orgány při svém rozhodování posuzovaly celkový dojem porovnávaných ochranných známek a vycházely z hodnocení všech tří hledisek podobnosti (vizuální, fonetické, sémantické) a nahlížely na porovnávaná označení optikou průměrného spotřebitele. Takovým spotřebitelem je v souladu s ustálenou judikaturou národních správních soudů, jakož i judikaturou Soudního dvora EU (rozsudky SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96 Gut Springenheide a ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer) spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný, s průměrnou orientací na trhu. Žalovaný a Úřad vzaly v potaz také další relevantní faktory, které nebezpečí záměny ovlivňují, tedy ty, které vyjadřují vzájemný vztah mezi výrobky či službami, jejich účel, způsob použití, povaha, jejich konkurenční nebo komplementární charakter, případně též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141 či ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015-34).
20. *První námitku* žalobkyně, brojící proti závěru žalovaného a Úřadu o vizuální podobnosti porovnávaných označení, shledal soud nedůvodnou. Přihlašovaná OZ je černobílou kombinovanou ochrannou známkou, tvořenou na sebe navazujícími slovními prvky „MAMMA’S COFFEE“, které jsou vypsány černou barvou a umístěny mezi vnější a vnitřní soustřednou kružnicí, jednotlivá slova jsou od sebe oddělena černým vyobrazením kávových zrn, ve středu vnitřní kružnice je vyobrazen šálek s horkou kávou a umístěn menší nápis „SINCE 2015“. Namítaná OZ je ochrannou známkou slovní, tvořenou dominantním slovním prvkem „mamacoffee“ s dodatkem „FT“ v podobě horního indexu psaného výrazně menším písmem a dalším dodatkem ve znění „káva s příběhem“, psaným též menším písmem, umístěným pod dominantním slovním prvkem, vše v černém provedení. Soud dospěl ve shodě s žalovaným a Úřadem k závěru, že dominantním prvkem přihlašované OZ, tedy prvkem, který průměrný spotřebitel zaznamená a který v něm zanechá nejvýraznější stopu, je sousloví tvořené slovními prvky přihlašované OZ, psané největším písmem. Je tomu tak proto, že průměrný spotřebitel je spíše schopen odkázat na výrobek či službu uvedením názvu, nežli popisem obrazového prvku ochranné známky, pokud je tedy ochranná známka složena ze slovních i obrazových prvků, měly by být prvky slovní považovány za více rozlišující (viz rozsudek SDEU ze dne 14. 7. 2005 ve věci T-312/03 Selenium-Ace). Ve světle této skutečnosti je pak nutné vnímat obrazové prvky přihlašované OZ v podobě kávových zrn a šálku s horkou kávou jako prvky, které pouze dokreslují dominantní prvky OZ. Za situace, kdy se dominantní slovní prvky porovnávaných OZ odlišují pouze velikostí písma, zdvojeným písmenem M, přidáním písmena S s apostrofem a rozdělením slovních prvků v přihlašované OZ do dvou slov, nelze pouhým obrazovým znázorněním vyloučit podobnost porovnávaných OZ, a tedy ani jejich zaměnitelnost. Soud přisvědčil argumentaci žalovaného, že průměrný spotřebitel nemá v paměti dokonalý obraz ochranných známek, uchovává zpravidla jen jejich

dominantní prvky, proto je nutné posuzovat jejich podobnost primárně. Nadto obrazové prvky kávových zrn a šálku s horkou kávou budou dle názoru soudu průměrným spotřebitelem vnímány jako odkaz na výrobky a služby, které žalobce poskytuje, a které jsou totožné s výrobky a službami poskytovanými OZŘ pod namítanou OZ. Pokud se týká namítané nezaměnitelnosti porovnávaných OZ zajištěné dle žalobce kulatým provedením přihlašované OZ, soud konstatuje, že tvar porovnávaných OZ je sice skutečně odlišný, přesto však není kulatý tvar přihlašované OZ natolik výrazným znakem, aby na jeho základě něj byl průměrný spotřebitel schopen rozlišit výrobky a služby žalobce a OZŘ. Zaměnitelnost může být dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak také z toho, že známka dominantní rozlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolají celkový dojem shodný nebo velmi podobný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153), v posuzovaném případě jsou dominantní prvky porovnávaných OZ takřka totožné. Srovná-li tedy soud optikou průměrného spotřebitele obě porovnávané OZ, dojde nutně ke stejnému závěru, jako žalovaný a Úřad, že jsou si tyto z vizuálního hlediska podobné.

21. Soud nevešel ani na *druhou námitku* žalobce, v níž vyjadřoval nesouhlas se závěry žalovaného a Úřadu o podobnosti porovnávaných OZ z fonetického hlediska. Soud se neztotožnil s argumentací žalobce, že prvky, jimiž se přihlašovaná OZ odlišuje od OZ namítané, zajišťují její jedinečnost a nezaměnitelnost. Písmeno S, které zakončuje první slovní prvek přihlašované OZ, se sice v namítané OZ nevyskytuje, vzhledem k tomu, že ve zbytku jsou porovnávané OZ foneticky zcela totožné, nelze mít toto jedno písmeno, které se navíc vyskytuje uprostřed výrazu, za dostatečně odlišující znak. Soud nepřikládá dostatečně rozlišující význam ani přestávce, kterou dle žalobce průměrný spotřebitel v řeči udělá mezi jednotlivými slovy přihlašované OZ, čímž též porovnávané známky odliší. Podle názoru soudu průměrný spotřebitel přestávku při vyslovování sousloví „MAMMA’S COFFEE” neudělá, pokud by ji přece jen udělal, pak bude takováto přestávka natolik krátká, že bude jen stěží postřehnutelná. Ani ona proto nemá dostatečnou schopnost rozlišit porovnávané OZ.
22. Ani *třetí žalobní námitce* soud nevyhověl, neboť sice přisvědčil názoru žalobce, že každá ochranná známka má být vždy vnímána a posuzována jako celek, neztotožnil se však s tvrzením, že žalovaný přihlašovanou OZ jako celek nehodnotil. Ze spisového materiálu naopak vyplývá, že žalovaný a Úřad se hodnocením porovnávaných OZ zabývaly komplexně, včetně jejich dovětek, došly však k názoru, že průměrný spotřebitel tyto dovětky ani nevysloví a bude se orientovat podle dominantního slovního prvku. Soud uvážil o roli dovětek obdobně, průměrný spotřebitel totiž obvykle přikládá větší význam slovům nejvýrazněji vyznačeným (ať už zvýrazněným tzv. tučným písmem, či psaným větším písmem než zbytek), neboť právě tyto zachytí jeho pozornost. U obou porovnávaných OZ je zřejmé, že dovětky nejsou součástí dominantního prvku, jsou pouze jakýmsi dokreslením dojmu dominantním prvkem vytvářeného, a jako takové je bude vnímat i průměrný spotřebitel. Soud má za to, že průměrný spotřebitel tyto dovětky nevysloví, ani si je pravděpodobně nezapamatuje či automaticky nespojí s dominantním slovním prvkem. Soud nevešel ani na námitku žalobce, že žalovaný při svém rozhodování nevzal v potaz ochrannou známku č. 363512, jejíž součástí je i podoba přihlašované OZ, a kterou žalobce prokazoval nezaměnitelnost přihlašované OZ a její návaznost na již existující OZ. V řízení o námitkách uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ je výlučně posuzován střet mezi přihlašovaným označením a starší namítanou ochrannou známkou, patřící subjektu, jenž námitky u Úřadu podal. V námitkovém řízení proto nelze přihlížet k

jiným ochranným známkám ve vlastnictví přihlašovatele, neboť ty nemohou ovlivnit závěr Úřadu a žalovaného o existenci či neexistenci pravděpodobnosti záměny mezi přihlašovaným označením a namítanou starší ochrannou známkou na straně veřejnosti (jak soud již v minulosti konstatoval např. v rozsudku ze dne 11. 7. 2013, č. j. 9 Ca 430/2009).

23. Žalovaný a Úřad posuzovaly porovnávaná označení jako celek, kdy z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického dospěly k závěru, že jsou do takové míry podobná, že by u průměrného spotřebitele mohly asociovat, že výrobky a služby pocházejí ne-li z totožného subjektu, pak ze subjektů spolu ekonomicky, personálně či jinak propojených. Z celkového posouzení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení provedeného v žalobou napadeném a prvostupňovém rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány vzaly v úvahu všechny skutečnosti, které byly v průběhu řízení zjištěny, tj. grafické ztvárnění i slovní podobu přihlašovaného označení a namítané OZ, působení označení jako celku a relevantní trh, vše náhledem průměrného spotřebitele, kterého Úřad vymezil v souladu s ustálenou judikaturou. Soud považuje právní posouzení učiněné oběma správními orgány za souladné se zjištěným skutkovým stavem, stejně jako jejich závěr, že porovnávaná označení vykazují podobnost ze všech posuzovaných hledisek (*pozn. soudu: žalobce v žalobě nenapadal posouzení přihlašované OZ z hlediska sémantického, soud se jím tedy nezabýval*). Oba správní orgány nepřehlédly při porovnání seznamu výrobků a služeb porovnávaných označení ani skutečnost, že přihlašované označení žalobce je přihláшено pro shodné výrobky a služby ve třídách 30 a 43, podobné s výrobky a službami v dalších třídách, které jsou již chráněny starší ochrannou známkou osoby zúčastněné na řízení. S ohledem na znění ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ, podle kterého postačí pro závěr o pravděpodobnosti záměny pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, je konstatování o tom, že na straně veřejnosti existuje pravděpodobnost asociace předmětných označení ve vztahu k výrobkům a službám, které byly shledány shodnými či podobnými, jež může vést k záměně či pravděpodobnosti záměny, souladné se zákonem. Průměrný spotřebitel s běžnou orientací na trhu totiž takto označené produkty spolehlivě nerozliší a může tak docházet k situaci, kdy by mohl být uveden v omyl o původu dotčených produktů, které byly shledány shodnými anebo podobnými, a to i přes jeho zvýšenou informovanost a obezřetnost, kterou může vykazovat při poptávání těchto produktů specializovaných na oblast obchodu s kávou a kavárenských služeb. Pro úplnost soud poukazuje na kompenzační princip (viz rozsudek SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97 Canon), který převzaly do své rozhodovací praxe i národní správní soudy, podle kterého je vysoká míra podobnosti na jedné straně (výrobků a služeb) kompenzována menší mírou podobnosti na straně druhé (označení), a naopak. V projednávané věci však byla shledána vysoká míra podobnosti označení i vysoká míra podobnosti výrobků a služeb, které jsou spotřebitelům adresovány. Byly tak splněny obě kumulativní podmínky, které § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ stanoví – shodnost nebo podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2019, č. j. 8 As 41/2012-46 či ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97). Soud k tomu opětovně zdůrazňuje, že podle § 7 odst. 1 písm. a) ZOZ postačí pro pravděpodobnost záměny pouhá asociace, rozhodnutí žalovaného a Úřadu tak nemohla být v daném rozsahu žalobními námitkami zpochybněna.
24. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
26. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn v ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud ničeho osobě zúčastněné na řízení neuložil, proto jí náklady řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. ledna 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu